

עבודת השעה

פולת "ארא"

גויים את החובות, ואחר כך צריכים לנסע הביתה, לילך למקוה ולהתפלל, ובכן אפשר כבר להבין איזה מין תפילה היא זאת. ואותו חסיד היה דוקא מהחסידים הגדולים בעבודת התפלה, אלא שבענותנותו בטל את עצמו. כשמוע הרב את דבוריו אלה התפעל מאוד, ונסע תכף ומיד בחזרה לליז'נא לאביו, והתאונן לפניו על מצבו הרוחני, ובמה נחשב הוא, הלא אין עבודתו שלמה כלל וכו'. ובבוא אותו חסיד לרב, בעל ה"תניא", אמר לו הרב: אני מחזיק לך טובה! אתה עשית את בערל הבן שלי לחסיד.

צדיק אחד, שאבותיו היו אנשים פשוטים, לא מיחסים ולא מפרסמים, היה רגיל לנסע לרב הקדוש ר' שלום מבבל ז"ל. פעם אחת, בבואו לבבל, נדמה לו, כאלו יש לו להר"ש הרגשת התנשאות עליו מצד יחוסו, כי הרב היה ממשפחה מיחסת של גדולי תורה. והיה לאותו צדיק סינה בלבו בשביל כך על הר"ש. הרגיש הרב ר' שלום תכף במחשבתו, ופנה אליו בשאלה: יאמר נא לי בבודו, מי הוא לפי דעתו גדול יותר צדיק שגולד ממשפחה גדולה ומיחסת, או זה שגולד ממשפחה של אנשים תמימים ופשוטים? שתק הצדיק, ולא ענהו דבר. אמר לו הר"ש: רבותינו אמרו "חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי". ולפיכך מי שאבותיו היו מיחסים ובעלי תורה, הרי הוא הולך תמיד שחוח, בלב נשבר ורוח נכאה, כי יודע הוא בעצמו שעדין לא הגיעו מעשיו למעשי אבותיו, אבל האיש, שאבותיו היו אנשים פשוטים, הוא יש לו תמיד התנשאות וגבהות הלב, כי הוא חושב בלבו: מעשי כבר גדלו ועברו הרבה על מעשי אבותי... אז הבין הצדיק, כי הר"ש ירד לסוף דעתו, וכי אין לו, להר"ש שום התנשאות מצד יחוס משפחתו, ואדרבה, היחוס מביאו לידי ענוה ושפלות. (ספרי חסידים).

"הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים וכו' הם המדברים אל פרעה וכו' הוא משה ואהרן" (וארא וכו'כו) והובא ברש"י מדוע פעם הקדים משה לאהרן ופעם הקדים אהרן למשה, מלמד שהיו שניהם שקולים כאחד, ולכאורה קשה הרי התורה מעידה על משה והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה וא"כ איך אפשר לומר ששניהם שקולים כאחד, אלא הבאור בזה שלא עלתה על דעתו של משה שהוא יותר גדול מאהרן וכן אהרן לא העלה על דעתו שהוא יותר גדול ממשה, לפיכך שקולים שניהם כאחד.

ובאופן אחר נראה לומר שבג"י הכירו את אהרן יותר ממשה, כי אהרן חי אתם בסבלותם במצרים ואלו משה רבנו היה רחוק מבני ישראל, כי מיד לאחר שהרג את המצרי ונודע הדבר לפרעה ברח משה ממצרים והלך למדין, לפיכך הוא

"אלה ראשי בית אבתם" (וארא ויד) מתוך שהזקק ליחס שבטו של לוי בשביל משה ואהרן, התחיל ליחסם דרך תולדותם מראובן (רש"י) יש אנשים שבחשוך הגלות לא מקימים תורה ומצוות וכשמוכיחים אותם אם מתחמקים מהתוכחה ואומרים סבא שלי היה צדיק ומתחילים לספר ספורים, אך הם אינם מבינים שהתביעה מהם הרבה יותר גדולה בשמים והם חושבים שהסבא יציל אותם מיום הדין.

האדמו"ר האמצעי, בנו של הרב בעל ה"תניא", היה חתנו של איש נכבד מעיר יאנוויץ. כשבקר פעם את חותנו ביאנוויץ, והוא עודנו צעיר לימים, נפגש שם עם אחד מחסידיו של אביו, אדמו"ר הזקן, בעל ה"תניא", ובשיחתו אתו בשל את החסיד שהוא בבטול גמור, הן במדרגת השגתו והן באופן עבודתו בתפלה וכיצא בזה. אמר לו אותו חסיד:

מה אתה מתדמה אלי? מי הוא אביך ומי הוא אביו אביך היא רבנו, מדרגתו וענינו ידועים, וכשהצרך להמשיך נשמה למשה, כלומר בבריאתך, בודאי כון כונות גדולות, והמשיך נשמה גבוהה, ומזה נולדת. ואחר כך שמרו אותך בשמירה מעולה, וכך גדלת והיית לאשר היית. חודש גדול! אבל אני, הרי הכונות שהיו לאבי מובנות הן, והנשמה שלי מסתמא "סחב" מאוצר הנשמות, וכשכבר נולדתי נתגדלתי כמו עז, ועכשו הפרנסה שלי היא מה שאני נותן להערלים בסף לזריעת שדותיהם בעונת הזריעה, ובימות החורף צריכים לנסע לכפרים לגבות את החובות, ויש בזה סדר מיוחד צריכים לקח לדרך בקבוק י"ש, והנסיעה צריכה להיות בליזה, כי בליזות החורף הגויים משכימים לקום בעוד לי לה, וכשבאים אל הגוי צריכים קדם כל לשתות עמו "לחיים", כי בלי זה אינו מתחיל לדבר כלל, וצריכים לתן כוס גם להערלית שלו, כי אם לאו תקלקל את העסק, ואחר כך עושים עמו חשבון, וכן הולכים עם העגלה מבית לבית, עד שמקבלים משלושה או ארבעה

אופק ת"א

16:47	כניסת השבת
17:47	צאת השבת
17:08	שקיעה
18:20	ר. תם
6:46	הנץ

הפטרה: "כח אמור ה' בקבוצה"

לא היה רגיל עם בני ישראל במצרים, לכן כלפי בני ישראל הקדים אהרן לְמֹשֶׁה מִכִּיּוֹן שֶׁאַהֲרֹן הָיָה קְרוֹב אֵלֵיהֶם יוֹתֵר, אֲבָל כִּלְפֵי פְרַעֲוֹה מֹשֶׁה הָיָה רָגִיל יוֹתֵר עוֹד מִקְטָנוֹת אֲצֵל פְּרַעֲוֹה, לְכֵן הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל פְּרַעֲוֹה הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. וְעוֹד אֲפָשֶׁר לֹאמֹר שְׂכַלְפֵי יִצְיָאֵת מִצְרַיִם הֵיוּ שְׂקוּלִים שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד, וְלָכֵן כִּאֲוֹן הַקְּדִים זֶה פֶּעַם וְזֶה פֶּעַם, אֲבָל לְנַבִּי שְׂאֵר דְּבָרִים כֹּל אֶחָד הָיָה בְּדַרְגָּתוֹ שְׁלוֹ, וְהַכְּתוּב הַשּׁוֹה אוֹתָם רַק לְנַבִּי יִצְיָאֵת מִצְרַיִם (וַיְדַבֵּר יוֹסֵף).

בְּקִרְבַּ חֲסִידוֹת חֲבִ"ד, פְּרֻשֵׁת וְאַרְא נְחֻשֶׁת לְתַקּוּפָה שֶׁל גְּלוּי אֹדוּר אֶלּוּקֵי חֲדָשׁ, שְׂבָא לִידֵי בִטּוּי בְּמִכּוֹת עַל מִצְרַיִם וְהַהֲתַחֲבִיבוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל. הַתְּגֻלוֹת זֹו לֹא רַק מֵהוּיָה הִיסְטוֹרִיָה, אֲלֵא מִסְמָלֵת גַּם אֵת הִיכָלֵת לְהַתְחַדֵּשׁ, לְהַתְגַּבֵּר עַל הַמְכַשְׁוֹלִים וְלְהַגִּיעַ לְשִׁלְב גְּבוּהָ יוֹתֵר שֶׁל חֲרוֹת רִוְחָנִית וְנִשְׁמִית. חֲבִ"ד מְדַגִּישָׁה אֵת הַנְּקִדָּה בַּהּ ה' פְּנֵה אֶל מֹשֶׁה וּמִבְּטִיחַ לוֹ שֶׁהוּא יוֹבִיל אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֲרוֹת - מִסֵּר הַמְּמַחֵשׁ אֵת חֲשִׁיבוֹת הָאֲמוּנָה בְּהִבְטָחוֹת ה' וְאֵת כּוּחוֹ הַמְּחַלֵּט. פְּרֻשֵׁת וְאַרְא מִסְפָּקֵת לָנוּ תוֹכְנוֹת רְבוֹת עַל כּוּחוֹ שֶׁל ה' וְעַל מִשְׁמַעוֹת הָאֲמוּנָה וְהַהֲתַמְדָּה. כְּאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַקְּבִ"ה מְצוּיִים בְּקוֹנְפְּלִיקַט עִם מִצְרַיִם, נִרְאִית דְּרָךְ

הַתְּשׁוּבָה רַק דְּרָךְ הַהֲתַמְדָּה וְהָאֲמוּנָה הַחֻזְקָה. כֹּל מִכָּה שֶׁשֶׁלָּה ה' לֹא רַק שְׁהִיָּא נוֹעֵדָה לְהַכּוֹת אֵת מִצְרַיִם, אֲלֵא גַם לְהוֹרוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָנוּ עַל עֲקָרוֹן יְסוּד: כֹּל פֶּעַם שֶׁמְבַצֵּעַ ה' נִסִּים לְהוֹצִיאָתָנוּ מֵהַשְּׁעָבוֹד, אֲנִי צְרִיכִים לְהַכִּיר בְּכֹךְ שֶׁהַמְצִיאוֹת הֵיא תוֹצֵאָה יְשִׁירָה שֶׁל כּוּחוֹ וְרִצּוֹנוֹ שֶׁל ה'.

הַהֲתַחֲבִיבוֹת שֶׁל ה' לְמֹשֶׁה וְלְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הַהֲתַגְלוֹת בְּשֵׁם ה' הַחֲדָשׁ, מְשַׁקְּפִים אֵת הַשְּׂאִיפָה הַבְּלִיָּתִית נִתְּנָת לְעָרְעוֹר שֶׁל ה' לְגַאֵל אֵת עַמּוֹ וְלְהַנְחִיחַ אוֹתוֹ בְּדְרָךְ חֲדָשׁוֹ. כֹּל מִכָּה נוֹעֵדָה לְשַׁבֵּר אֵת הַכּוּחוֹת הַסּוֹדֵרִים וְלְפַתַּח שְׁעָרִים חֲדָשִׁים לְקִרְאֵת הַגְּאֻלָּה הַמְּחַלֵּטָה. בְּפֻרְשֵׁת וְאַרְא אֵין מְצוּוֹת שֶׁמְפָרְטוֹת בְּאִפְן יְשִׁיר כְּמוֹ בְּפֻרְשׁוֹת אַחֲרוֹת. אֲךָ הַנוֹשֵׂא הַמְּרַכְזֵי שֶׁל הַהֲתַגְלוֹת וְהַחֲלֵת סִדְרַת הַמְּכּוֹת מְעַמִּיד אֵת הַבְּסִים לְהַבְנִיָּה הַרוּחָנִית שֶׁל עֲקָרוֹנוֹת הָאֲמוּנָה וְהַהֲתַמְדָּה בְּתַהֲלִיךְ הַגְּאֻלָּה.

הַפְּרוּשׁ שֶׁל הַהַפְּטָרָה עוֹסֵק בְּהִבְטָחוֹת ה' לְעֵתִיד הַקְּרוֹב וְהַחֻזְקָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִיחּוּד בְּנוֹגַע לְהַחֲזוֹת הָעַם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, תּוֹךְ שְׁמִירָה עַל מְצוּוֹת ה' וְהִבְטָחַת בְּרָכָה וְשִׁפְעָה בְּעֵתִיד. הַהַפְּטָרָה מְמַחֶשֶׁה אֵת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַבְּטָחַת הַגְּאֻלָּה וְהַמְּהִיָּה תוֹכְרַת לְעֲקָרוֹנוֹת הַיְסוּד שֶׁל הָאֲמוּנָה בִּיכָלֵת ה' לְהַגִּישׁ אֵת נְבוֹאוֹתָיו.

עִיפּוֹר בְּהַמְשִׁיבִים "בְּרִיחָה מֵהַמְּנֹזֵר" חֵלֶק א.

מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל יִצְחָק לְאוּנֵר עֲלֵתָה לְאַרְץ מְרוֹמְנִיָּה עִם גְּלִי הַעֲלִיָּה הַגְּדוּלִים שְׂבָאוּ לְאַחַר מִלְחַמַת הַשְּׁחָרוּר. הַמְצַב הַכִּלְפֵי בְּאַרְץ הָיָה קֶשֶׁה, וְתַקּוּפַת הַנְּעוּץ (=קְצוּב הַמְּזוּן) הַחֵלָה. הוֹרִיּוֹ שֶׁל יִצְחָק הֵיָּא מִמְקוֹר חֲסִידֵי, מְקַרְבֵי בֵּית חֲסִידוֹת סֵרֵט-וִיז'נִיץ. יִצְחָק הֵיָּא אֲזַ כְּבוֹן שְׁנַתִּים, וּמִשְׁפַּחְתּוֹ קָבְעָה אֵת דִּירָתָה בְּעִיר חִיפָה. הָאֵב הַחֵל לְעַבֵּד בְּתַעֲשִׂיָּה הַצְּבָאִית, בְּמִכּוֹן 'כּוֹרְדֵנִי', בְּמִשְׁרַת מְמַחֵה לְפַצְצוֹת. שְׁנֵה לְאַחַר הַעֲלִיָּה אֲרֻצָּה נוֹלַד אֵחַ לְיִצְחָק, וְנִקְרָא שְׁמוּ בְּיִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה. זֹו הִיָּתָה תוֹסֵפֶת שְׂמַחָה לְמִשְׁפַּחָה הַצְּעִירָה, אוֹלָם לֹא לְאַרְךָ זְמַן. יִצְחָק זָכַר אֵת הַיּוֹם שֶׁבּוּ אַחַר אָבִיו לְשׁוֹב מְעַבְדוֹתָיו. אֲמוֹ לֹא חֲשָׁדָה בְּמֵאוּמָה, עַד שְׂבָאוּ שְׁנֵי קְצִינִים אֶל הַבֵּית. הַשְּׁנַיִם הַתַּעֲקֵבוּ בְּתַחֲלָה בְּכַנִּיסָה, וְלְאַחַר מִפֵּן אֲזָרוּ עוֹז וּבִשְׁרוּ לְאֵם אֵת הַבְּשׂוּרָה הַמְּרָה: פִּיצוּץ גְּדוֹל שְׂאָרְעַ בְּמִכּוֹן גֵּרִם לְפַצְצֵיתָם שֶׁל כְּעֶשְׂרִים מֵהַעוֹבְדִים, וּבְהֵם בְּעֵלָה. הָאֵב הֵיָּא פְצוּעַ קֶשֶׁה. שְׁבוּעַ יָמִים טַפַּל בְּמִרְכָּז הַרְפוּאֵי רַמב"ם בְּחִיפָה, אֲךָ נִפְטַר מִפְּצָעָיו. הָאֵם הַצְּעִירָה הַתְּקַשְׁתָּה לְהַתְּמוּדָד עִם הָאֲסוּן. גַּם הַקְּשִׁי לְפָרְגֵס אֵת מִשְׁפַּחְתָּה הֵיָּא לְמַעֲלָה מְכּוּחוֹתֶיהָ. לֹא עֵבֵר זְמַן רַב וְהֵיא חֲלָתָה וְהִלְכָה לְעוֹלָמָה. שְׁנֵי הִיתוּמִים הַצְּעִירִים, יִצְחָק בֶּן הַשֵּׁשׁ וּמֹשֶׁה בֶּן הַשְּׁלוֹשׁ, נִשְׂאָרוּ בּוֹדֵדִים. הֵם יָדְעוּ כִּי יֵשׁ לָהֶם קְרוֹב מִשְׁפַּחָה חֲיִפָּה, אֲךָ הוּא הַתְּגוּרָר בְּמִרְחַק גְּדוֹל, וּבְגִלְלַת תְּנַאֲי הַקְּשֶׁר הַקְּשִׁים אֲזַ אֵף לֹא יָדַע עַל דְּבַר פְּטִירָתָה שֶׁל הָאֵם. שְׁפָן טוֹב-לֵב, אֲךָ רִחוּק מִיְהוּדִית, לָקַח אֵת הַיְלָדִים אֵלָיו. עִם הַזְּמַן הַחֵל הַשִּׁכָן לְחַפְשׁ מוֹסַד שֶׁיִּקְבַּל אֵת הַיְלָדִים. הוּא שָׁמַע כִּי מוֹסַד שֶׁל הַמִּיּוֹסִיוֹן, שֶׁהֵיָּא מְמַקֵּם בְּמִנְזָר סֵטְלָה-מְאָרִיס בְּכַרְמֵל, מוֹכֵן לְקַבֵּל אֵת הִיתוּמִים הַיְהוּדִים חֲנַם אֵין-כֶּסֶף. בְּעִנְיָ הַשִּׁכָן זֶה הֵיָּא 'פְּתִירוֹן' מְצוּן, וּבִתּוֹךְ כְּמָה יָמִים נֶאֱסַפּוּ הַיְלָדִים בִּידֵי אֲנָשִׁי הַמִּיּוֹסִיוֹן וְהַכְּנִסוּ אֶל הַמְּנֹזֵר. לִילָדִים זֹו הִיָּתָה תַּחֲלָתָה שֶׁל מִסְכַּת יְסוּרִים. מִשְׁמַעַת הַבְּרָזֵל שֶׁנִּכְפַּתָה עֲלֵיהֶם הִיָּתָה קֶשֶׁה. "סִפְּגוּ מִכּוֹת וְגַם סְבִלְנוּ מֵהַשְּׁפִלוֹת מִלּוּלִיּוֹת, מְקַלְלוֹת וּמִיַּחַס מְזֻלָּל", נִזְכַּר יִצְחָק. הַיָּמִים נִקְפוּ וְהַסְבֵּל נִמְשָׁךְ. יוֹם אֶחָד אֲרַע דְּבַר שְׁשִׁבֵר אֵת גַּב הַגְּמֵל. יִצְחָק מִסְפֵּר: "אֲחִי מֹשֶׁה הַתְּקַשְׁתָּה לְהִרְדֵּם בְּעַת שְׁנַת הַצְּהָרִים. אַחַת הַנְּזִירוֹת הַפְּלִיאָה בּוֹ אֵת מִכּוּתִיָּה, וְהוּא מִרַב בְּכִי וְסֵרֵב לְהִרְגֵעַ". בְּאוֹתוֹ רָגַע הַחֲלִיט יִצְחָק שְׁעֲלִיהֶם לְבַרַח מֵהַמְּקוֹם. "אַתָּה תִּרְאֶה שְׁעַד מִחֹר כְּבוֹר לֹא נִהְיָה בְּמִקּוֹם הָאֲרוּר הַזֶּה", הַבְּטִיחַ יִצְחָק לְאַחֵיו הַצְּעִיר. בְּשַׁעוֹת אַחֲר-הַצְּהָרִים שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם אֲגוּן יִצְחָק אֵת אַחֵיו הַרְדָּ לְטַפֵּס עַל גֵּדֵר. "מֹשֶׁה הַקְּטָן עֵבֵר אֵת הַגְּדֵר בְּתוֹךְ כְּמָה דְּקוֹת, מֵהַר מְמֹנִי", מַחֲזֵף יִצְחָק. "כֹּל-כֹּךְ הֵיָּא לְהוֹט לְצֵאת מֵהַמְּנֹזֵר". יִצְחָק הַבִּין כִּי אֵם יִנְסוּ לְבַרַח לְאוּר הַיּוֹם יָגִלוּ אֲנָשִׁי הַמְּנֹזֵר אֵת דְּבַר הַבְּרִיחָה בְּמֵהִירוֹת. לְכֵן תַּכְנֵן אֵת הַבְּרִיחָה לְשַׁעַת לִילָה מְאַחֲרָת. בְּאוֹתוֹ לִילָה, לְאַחַר כְּבוּי הָאוֹרוֹת, הַתְּגַנְבוּ הַיְלָדִים מִמִּשְׁוֹתֵיהֶם.. **הַהַמְשָׁךְ ב"ה בְּעֵלוֹן הַבְּא"!**

פִּינַת הַהֲלָכוֹת "כִּלְלִים בְּהַלְכוֹת שַׁבַּת - פְּסִיק רִישִׁיָּה בַּשַּׁבַּת"

יב. יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהַעוֹשֶׂה פְּעֻלַת הַתֵּר שְׂכַתּוֹצֵאָה מִמֶּנָּה נַעֲשִׂית מְלַאכַת אֲסוּר, וְלֹא נִיחָא לָהּ בְּמִלְאכַת הָאֲסוּר, אֵף אִם הֵיא מְלַאכָה הָאֲסוּרָה מִן הַתּוֹרָה, מִתֵּר. דְּכָל פְּסִיק רִישִׁיָּה וְלֹא נִיחָא לָהּ מִתֵּר. וְיֵשׁ חוֹלְקִים. וְכֵן עֲקָר לְדִינָא. וּמִכָּל מְקוּם אֵין הָאֲסוּר בְּזָה אֲלֵא מְדַרְבְּנָן. [לְקוּט יוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָךְ הַ עַמּוּד רֵלֵב. שו"ת יְבִיעַ אֲמֵר חֵלֶק ד' הַאוּרִיחַ סִימָן לֵן אוֹת ב].

יג. יֵשׁ אוֹמְרִים שְׂכָל הָאֲסוּר בְּפְסִיק רִישִׁיָּה דְּנִיחָא לָהּ, הוּא דְּנִיחָא אִם מְלַאכַת הָאֲסוּר שְׂתַעֲשֶׂה הֵיא מִן הַתּוֹרָה, אֲבָל אִם הַמְּלַאכָה שְׂתַעֲשֶׂה בּוֹדָאֵי הֵיא מְדַרְבְּנָן, מִתֵּר. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שְׂאֵף אִם הוּא פְּסִיק רִישִׁיָּה בְּדַרְבְּנָן, אֵין לְהַקְּלָה דְּסוּף סוּף נִיחָא לָהּ בְּכַךְ. וְכֵן עֲקָר לְדִינָא. [לְקוּט יוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָךְ הַ עַמּוּד רֵלֵב. שו"ת יְבִיעַ אֲמֵר חֵלֶק ד' הַאוּרִיחַ סִימָן לֵן, וְהִיא אוּרִיחַ סִימָן כַּח אוֹת א'].

יד. אוֹלָם אִם לֹא נִיחָא לָהּ בְּמִלְאכַת הָאֲסוּר וְהָאֲסוּרָה מְדַרְבְּנָן, אֵף שֶׁהוּא פְּסִיק רִישִׁיָּה, כֹּל שֶׁהָאֲסוּר מְדַרְבְּנָן דַּעַת רַב הַפּוֹסְקִים דְּשָׂרֵי, אַחַר שְׂאִינוּ מִתְּכַוֵּן לְמִלְאכַת הָאֲסוּר. וְהוּא הַדִּין הִיכָא דְּלֵא אַכְפַּת לָהּ. [לְקוּט יוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָךְ הַ עַמּוּד רֵלֵב].

עֵלוֹן זֶה לְעִילוי נִשְׁמַת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורנזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.aseem@gmail.com
כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו" ועוד...